

Predložky – vokalizácia predložiek

Kvôli ľahšej *výslovnosti* niekedy neslabičné predložky **S, Z, V, K**

priberajú samohlásku (vokál) **-O** alebo **-U** a menia sa na

slabičné predložky **SO, ZO, VO, KU.**

Predložky **s, z, v, k** sa najčastejšie **vokalizujú** vtedy, keď sa spájajú so slovom, ktoré:

☞ sa začína na rovnakú spoluhlásku ako predložka,

S+O → SO sestrou,

Z+O → ZO zeme,

V+O → VO vani,

K+U → KU knihe,

K+U → KU katke,

Z+O → ZO zeme, ...

☞ na párovú spoluhlásku z hľadiska znelosti,

K+U → KU garáži,

Z+O → ZO sveta, ...

V+O → VO filme,

☞ má v prvej slabike výslovnostne podobnú spoluhlásku alebo skupinu spoluhlások ako predložka.

Z+O → ZO školy,

S+O → SO žiaľom,

V+O → VO dverách, ...

Výslovnosť: **so /zo/** sestrou, **ku /gu/** knihe, **ku /gu/** kabátu, **so /zo/** ženou, ...

Slabičné predložky **nad, pod, bez, cez, od, pod, pred** sa vždy vokalizujú

pred tvarmi osobného zámena ja: **bezO** mňa, **cezO** mňa, **nadO** mnou, **odO** mňa,

podO mnou, **predO** mnou.